

محمود صالحی فراموش شدنی نیست فراموشش نکنید!

اول آذرماه هشتاد و شش

سامرند صالحی

اولین باری که بیاد دارم (پدرم) محمود صالحی زندانی شد سال ۷۴ بود یعنی دوازده سال پیش. همراه با یکی از دوستانش دستگیر و مدتی در زندان بود! بار دوم ۷۸ و ۷۹ بود که همراه با چند نفر از دوستانش مدت دوماه ونیم در سلولهای اداره اطلاعات ماندگار شد!

پاییز همان سال ۷۹ بار دیگر دستگیر و مدت ۸ ماه زندانی شد. اول ماه مه ۸۳ همراه با دهها نفر از کارگران دستگیر و نزدیک به دو هفته زندانی اش کردند! حالا هم بار دیگر دستگیر و نزدیک به هفت ماه است در زندان سندانج زندانی و دارد مدت محکومیتش را میگذراند!

در این سالها تفریح و ایام شادی من و برادرم یا ملاقاتهای چند دقیقه ای بوده و یا زمانی بوده است که از سلامتی محمود صالحی (پدرمان) مطلع شده ایم.

همیشه با دلداریهایی مادرمان این زن مبارز به آینده امیدوار شده ایم و دوری از پدر برایمان قابل تحملتر شده است. مادری که مدت زیادی از زندگی مشترکش را صرف تلاش برای آزادی و کسب خبر از وضعیت شریک زندگی اش و پدر فرزندانش در زندان شده است!

ما ، فرزندان ، محمود صالحی درک کرده ایم که چرا پدرمان زندانی شده است! همراه با ملیونها نفر از کارگران جهان که همبستگی خود را با ایشان اعلام کرده اند به وجودش افتخار و برایش آرزوی موفقیت می کنیم! ما خوب میدانم پدرمان تنها متعلق به اعضای خانواده اش نیست بلکه متعلق به همگی کسانی است که برای حق انکار ناپذیر کارگران مبارزه می کنند!

با این وجود ما نگران شرایط دردناکی هستیم که پدرمان در آن بسر می برد. محمود صالحی تا به حال نزدیک به هفت سال زندانی شده است و این سلامتی ایشان را به شدت به خطر انداخته است. حالا از درد تنها کلیه اش ، پروستات و نارسایی شدید قلبی رنج می برد همین باعث شده بار دیگر از اتحادیه ها ، سندیکاها ی کارگری در سطح جهان و از شما، کارگران، جوانان ، زنان و مردان آزادیخواه بخواهیم که محمود صالحی را فراموش نکنید! چنین کارگر مبارزی فراموش شدنی نیست! پدر ما هیچ جرمی به جز دفاع از حقوق هم طبقه ای هایش و تلاش برای ایجاد تشکلهای آزاد کارگری نداشته است.

ما، از شما میخواهیم بار دیگر همه با هم با تمام توان برای آزادی اش از بند تلاش کنیم!

سامرند صالحی ۸۶/۸/۳۰

<http://kaargar.blogfa.com/post-915.aspx>